

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6200/2020
20.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Јанић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Душан Злоказ, адвокат из ..., ради измене одлуке о одржавању личних односа, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 603/19 од 21.11.2019. године, у седници одржаној дана 20.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца АА из ..., изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 603/19 од 21.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П2 127/2017 од 10.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се измени одлука о начину одржавања личних односа између њега и заједничког малолетног детета парничних странака, ВВ из ..., садржану у пресуди Основног суда у Зрењанину П2 337/2014 од 11.09.2015. године, тако што ће малолетна ВВ проводити са оцем време почев од 10,00 часова до 18,00 часова на дане очеве крсне славе, у парној години, други дан верских и државних празника, као и други дан свог рођендана у истом интервалу, а у недељу у којој викенд не проводи код оца, до школског узраста, средом почев од 12,00 до 18,00 часова, до школског узраста малолетног детета, те да дете са оцем, поред наведених, време проводи и сваки други викенд почев од суботе у 10,00 часова непрекидно до недеље у 18,00 часова, три дана у јануару месецу почев од 16.01. у 10,00 часова до 18.01. у 18,00 часова, као и пет дана у јулу почев од 15.07. у 10,00 часова до 27.07. у 18,00 часова, а да од школског узраста дете са оцем проводи и сваки други викенд почев од петка у 18,00 часова, непрекидно до недеље у 18,00 часова, десет дана током зимског распуста и 15 дана током летњег распуста, те да се наложи, по привременој мери до окончања забране приласка тужиоца туженој ББ, мајци тужиоца ГГ, да у време одређено за почетак виђања заједничког малолетног детета парничних странака, преузме од тужене ББ из ... на адреси ... бр. ..., те да по престанку времена одређеног за виђање дете преда мајци на истом месту, као и да се наложи туженој ББ из ... да у време одређено за почетак виђања заједничко малолетно дете парничних странака малолетну ВВ, преда баки – мајци тужиоца ГГ из ..., на адреси на којој живи у ... бр. ..., а да по престанку времена одређеног за виђање, малолетно дете преузме од

баке на истом месту. Ставом другим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужена тражила да суд измени одлуку о начину издржавања личних односа између тужиоца и малолетне ВВ из ..., садржану у пресуди Основног суда у Зрењанину П2 337/2014 од 11.09.2015. године, тако што ће тужилац са малолетном ВВ време проводити у контролисаним условима, у просторијама Центра за социјални рад Града Зрењанина, у присуству овлашћених радника, сваке друге суботе од 10,00 до 12,00 часова, те да се наложи тужиоцу да обезбеди присуство своје мајке ради преузимања малолетне ВВ од мајке и предаје детета мајци на истом месту у Центру за социјални рад. Ставом трећим изреке одлучено је да свака страна сноси своје трошкове парничног поступка.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж2 603/19 од 21.11.2019. године, ставом првим изреке, жалбу тужиоца одбио и потврдио пресуду Основног суда у Зрењанину П2 127/2017 од 10.09.2019. године у побијаном делу (став први и став трећи изреке). Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 87/18) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни повреде из става 1. тог члана Закона, пред другостепеним судом, која би могла да утиче на доношење законите и правилне одлуке. Тужилац у ревизији указује да у побијаној пресуди постоје противречности између изреке и образложења, што је садржај битне повреде одредаба парничног поступка прописане одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку. Међутим, та битна повреда није разлог за изјављивање ревизије, сходно одредби члана 407. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, брак парничних странака разведен је правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину П2 396/13 од 23.12.2013. године којом је заједничко малолетно детете, ВВ, поверено мајци – туженој, на самостално вршење родитељског права и уређен начин одржавања личних односа малолетног детета са тужиоцем, као оцем. Малолетна ВВ је рођена у ... дана ...2012. године, а у другој години живота јој је дијагностификовано обострано тешко оштећење слуха, што је условило неразвијен говор и кашњење у домену емотивно-социјалног развоја. Почев од школске 2015/2016. године, дете похађа вртић, тако што са њом одређено време проводи и тужена због специфичне ситуације и комплексних развојних проблема малолетног детета. Правноснажном пресудом Основног суда у Зрењанину П2 337/2014 од 11.09.2015. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца АА из ..., па је измењена одлука о начину одржавања личних односа између њега и малолетног детета парничних странака тако што ће малолетно дете са оцем проводити од 10,00 часова до 18,00 часова на дан очеве крсне славе, у парној календарској години, други дан државних и верских празника, као и други дан свог рођендана, а у непарној календарској години на дан државних и верских празника и дан свог рођендана, у

истом интервалу, у недељи у којој викенд не проводи код оца, до школског узраста и среду почев од 12,00 – 18,00 часова. Такође ће, до школског узраста, малолетно дете са оцем проводити, у наведеним терминима и сваки други викенд почев од суботе у 10,00 часова непрекидно до недеље у 18,00 часова, три дана у јануару месецу почев од 16.01. у 10,00 часова до 18.01. у 18,00 часова, као и пет дана у јулу месецу почев од 15.07. у 10,00 часова до 17.07. у 18,00 часова, а од школског узраста, дете ће са оцем, поред наведених термина, проводити и сваки други викенд почев од петка у 18,00 часова непрекидно до недеље у 18,00 часова, десет дана током зимског школског распуста и 15 дана током летњег школског распуста. Тужбом од 01.03.2017. године, тужилац је тражио да суд измени горе наведену одлуку о начину одржавања личних односа између њега и малолетног детета, имајући у виду да су се промениле околности јер је дошло до немогућности примопредаје детета и на тај начин тужиоцу онемогућено да виђа дете, пошто му је решењем Основног суда у Зрењанину Кппд 6/17 од 17.01.2017. године, изречена мера забране приласка, састајања и комуникације са оштећеном, овде туженом, ББ. У тој ситуацији, тужена је поднетом противтужбом тражила да суд измени одлуку о начину одржавања личних односа између тужиоца и малолетног детета, тако што ће тужилац малолетно дете да виђа у контролисаним условима, у просторијама Центра за социјални рад Града Зрењанина, у присуству овлашћених радника, сваке друге суботе од 10,00 до 12,00 часова, уз услов да тужилац обезбеди присуство своје мајке ради преузимања малолетног детета од мајке и предаје детета мајци. Судски вештаци, неуропсихијатар др Драгана Жегарац Зарић и психолог мр Олгица Бабић Белић, су након обављеног разговора са парничним странкама и њиховим заједничким дететом, те са сваким од њих понаособ и са сваким родитељем заједно, са дететом без присуства другог родитеља, дошли до закључка да је у најбољем интересу малолетне ВВ да се лични односи између ње и оца одржавају на начин да дете од школског узраста са оцем проводи сваки други викенд у месецу, почев од петка у 18,00 часова до недеље у 18,00 часова непрекидно, током летњег распуста 15 дана непрекидно, са одласком на море када крене у први разред, седам дана зимског распуста непрекидно, а од другог разреда пола зимског распуста непрекидно, на дан очеве крсне славе од 10,00 до 18,00 часова, у парној календарској години, други дан државних и верских празника и дан свог рођендана у истом интервалу. Судски вештаци, неуропсихијатар др Биљана Гардиновачки и психолог Смиљана Бернар су, у свом налазу, дали мишљење да је у најбољем интересу малолетне ВВ да одржава личне односе са својим оцем тако што ће са оцем да проводи сваки други викенд у месецу почев од петка у 18,00 часова до недеље у 18,00 часова непрекидно, на дан очеве крсне славе, дане државних и верских празника, рођендане наизменично код мајке и оца, половину зимског и половину летњег распуста. Решењем Основног суда у Зрењанину К 254/17 од 07.03.2019. године, према окривљеном АА, овде тужиоцу, укинута је мера забране прилажења, састајања или комуницирања са оштећеном ББ, овде туженом, која је изречена решењем судије за претходни поступак истог суда Кппд 5/17 од 17.01.2017. године. Тужилац је тужбу повукао, а тужена се са повлачењем тужиоцеве тужбе сагласила.

Код таквог стања ствари, правилно су нижестепени судови закључили да нема разлога за измену одлуке о начину одржавања личних односа између тужиоца и малолетног детета парничних странака, ВВ из ..., на основу правноснажне пресуде Основног суда у Зрењанину П2 337/2014 од 11.09.2015. године, имајући у виду да је, током овог поступка, успостављена комуникација између парничних странака и да су отклоњени узроци који су отежавали спровођење горе наведене одлуке, па је тужилац тужбу повукао, а тужена се са повлачењем тужбе сагласила. Другостепени суд је, при

одлучивању побијаном одлуком, имао у виду да, након повлачења тужиочеве тужбе са којим се тужена сагласила, првостепени суд није могао да донесе мериторну одлуку, међутим, закључио је да се ради о релативно битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 202. став 2. Закона о парничном поступку која, по оцени другостепеног суда, није била од утицаја на доношење законите и правилне одлуке. Предметни поступак вођен је ради регулисања начина одржавања личних односа малолетне ВВ са оцем, због тога што је оцу изречена мера забране приласка, састајања и комуникације са мајком малолетне ВВ, туженом ББ, па је била онемогућена примопредаја детета оцу приликом одржавања њихових личних односа. Пошто је та мера у току ове парнице укинута и успостављена комуникација између родитеља, нижестепени судови су правилно закључили да је правично да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Тужилац у ревизији неосновано указује да судови, при одлучивању о трошковима парничног поступка, нису имали у виду да је противтужбени захтев тужене одбијен, па пошто она није успела у овој парници, дужна је да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка. Супротно томе, о накнади трошкова поступка у вези са породичним односима, суд одлучује по слободној оцени, водећи рачуна о разлозима правичности, јер је тако прописано одредбом члана 207. Породичног закона, а разлози правичности, у конкретном случају, налажу да свака странка сноси своје трошкове.

На основу изнетог, применом одредбе члана 414. став 1. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић